

la contra | EMILI AGULLÓ

la columna | JORDI SOLER

10, el tomàquet perfecte

La fundació agrònoma Miquel Agustí presenta la varietat comarcal triada per als menús dels xefs de Cuina Vallès

Sabadell

● El sabor dels tomàquets –o més aviat, el no-sabor– ha estat una preocupació social que en els darrers anys fins i tot ICV va arribar a incloure en el seu programa electoral. Malgrat això, la qüestió no és una batalla perduda i a pagès continuen conreant tomàquets amb gust. Són varietats minoritàries, amb poca producció, però fonamentals perquè els xefs trobin l'excel·lència en els seus plats.

El Parc Agrari de Sabadell ha orientat bona part dels productors cap al conreu de varietats d'hortalisses i cereals de qualitat. La mongeta del ganxet n'ha estat la joia de la corona, però hi ha molta més feina al darrere. La Fundació Miquel Agustí ha coordinat una feina de recerca agrònoma que ha donat fruits: 1.200 quilos de tomàquets de les varietats Montserrat i pera de Girona, que s'han cultivat als camps d'assaig que hi ha a la finca municipal de Can Gambús.

El regidor de Gestió d'Ecosistemes, Ricard Estrada, va destacar que són uns fruits d'«alt valor organolèptic», com van corroborar els xefs integrats en el col·lectiu Cuina Vallès. Joan Bogunyà, responsable dels fogons del restaurant Lluernari de Sant Quirze, descrivia després del tast que «són més carnosos i aromàtics» que els tomàquets de consum massiu, «tan bons per cuinar com per amanir, i fins i tot per sucra el pa». El cuiner va agrair «l'esforç per recuperar varietats comarcals de qualitat», en aquest cas també perquè és un ingredient bàsic en moltes receptes i «trobar tomàquets amb gust de tomàquet costa molt».

Lluís Bosch, vocal de la Fundació Miquel Agustí i professor honorari d'engi-

UN TAST AMB OLI I SAL. Cuiners, polítics, tècnics, pagesos i periodistes van coincidir que els tomàquets eren prou bons i saborosos per consumir-los sense additius. Però un punt de sal gruixuda i un raig d'oli d'oliva verge enriqueixen el pas del fruit pel paladar. / E.A.

nyeria agroalimentària i biotecnologia de la UPC, va recordar que, de varietats, n'hi ha tantes com pagesos en conreen. Però després de diverses proves, han conclòs que les tomaqueres escollides són les que produeixen més i millors fruits amb tècniques tradicionals, «tot i que també té defectes: la pell es clivella una mica». És l'únic aspecte que els falta a alguns dels tomàquets per assolir la perfecció. Entre els agraïments de Bosch, menció especial per al pagès Jaume Bros, un dels puntals de la Cooperativa Agrària de Sabadell, que ha tingut cura de les tomaqueres a la seva finca de la serra de Pedralba, al llinard dels termes de Sabadell i Terrassa.

Els xefs de Cuina Vallès van tastar els

preuats tomàquets amb satisfacció, i se'n van endur uns quants quilos per començar-los a introduir en els seus menús. El col·lectiu, fundat l'any 2006, aplega deu cuiners de diversos municipis de la comarca. I la presidenta del Consorci de Turisme, Olga Olivé, en va lloar la incessant activitat per recuperar una cuina amb productes propers i de qualitat. Dins de les varietats hortícoles que es volen reintroduir al Vallès Occidental, el Parc Agrari ja ha comercialitzat aquest estiu les primeres patates amb marca de qualitat, i l'any vinent s'espera una bona collita de cigrons. Se sumaran a productes com la poma del ciri, la col paperina, la botifarra carregada o el mató d'Ullastrell.

Tremendisme

Pedro J. Ramírez, en la seva habitual carta dels diumenges a les planes 2 i 3 d'*El Mundo*, el rotatiu que dirigeix, desxifrava abans d'ahir l'autèntic significat de la sigla PSC: «*Poderosos Socios Catalanes*». I, tot seguit, afegia: «*He aquí la causa directa de las principales desdichas de España: la usurpación del papel de los nacionalistas por parte de una cuadrilla de profesionales del poder, encabezados por el lunático Maragall y el oportunista Montilla, que, manipulando los intereses de sus votantes para hacerse compatibles con el independentismo radical, se han erigido, a la vez dentro y fuera del PSOE, en el mayor grupo de presión de la historia de nuestra democracia.*» I apuntava la solució al final de la seva, com sempre, prolixa disquisició: «*[...] o bien se obliga a los socialistas catalanes a volver a sus posiciones constitucionalistas de hace unos años, o bien el PSOE concurre en Cataluña con sus propias listas y reforma junto al PP la Ley Electoral, para que la insolidaridad deje de ser negocio. Así de sencillo, así de claro, así de justo.*» Perquè, entre els greuges que Pedro J. anava traient a la llum, hi havia aquest: «*Por culpa del PSC se acaba de otorgar a las comunidades autónomas –a totes, compte!– una cifra adicional aún desconocida [...] sin tan siquiera obligarles a cerrar sus ostentosas embajadas y sus onerosas televisiones.*» Als inicis del segle XX, els diaris de Madrid ja ho tenien clar: «*¡Todos los males nos vienen de Cataluña!*» Potser aleshores el PSC no n'era el culpable directe, però els raonaments d'aquells alarmistes tenien en comú amb els del director d'*El Mundo* el sempre agraït tema de la insolidaritat. Perquè es veu que sí, que amb independència dels molts diners que aportem a les arques de l'Estat, i dels no tants que rebem a canvi, som insolidaris. Des de temps immemorials. I no només això, sinó que, a sobre, anem a Madrid cada dos per tres amb un sac buit... que és ben ple quan tornem. En Pedro J. s'agafa al PSC, però si el PSC no existís, s'agafaria a qualsevol altra cosa.

PUBLICITAT

Canalitzacions i accessoris
per a tot tipus de instal·lacions
elèctriques, domèstiques i industrials.

suministradora < del vallès
MATERIAL PER INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Fray Luis de León, 22
08203 Sabadell
Tel. 93 720 63 63 - Fax. 93 711 43 06
suministradora@suministradora.com
www.suministradora.com